

Facebook eller ulike andre nettportaler gjør det mulig å reagere, kommentere og debattere i stort tempo. I mange sammenhenger har det sine fordeler, men noen tema krever mer plass, tid, overveielse, kilder og dokumentasjon. Risikoen ved bruk av mageleie ved håndtering av utfordrende atferd er et slikt tema. I Fontene, FOs medlemstidsskrift nr. 1 2014 skriver psykolog Børge Holden og vernepleier Bjørn Roar Vagle en artikkel, «Rett grep til rett tid», et forsvar for mageleie som grep ved utfordrende atferd. De hevder at dersom dette blir gjort teknisk riktig er mageleie et trygt grep.

Det er nok sikkert riktig. Men en av deres forutsetninger er at personen ligger på en skummatte eller annet halvmykt underlag. Da blir dette for meg noe underlig. Hva gjør man dersom man er et sted der det ikke finnes et slikt underlag? Eller er det slik at personen bare kan bevege seg på steder der det finnes slike underlag i umiddelbar nærhet? I så fall begrenser en i stor grad personens mulighet til å bevege seg, og jeg kan ikke tenke meg at det er forfatterens intensjon – eller særlig hensiktsmessig. Også personer med utfordrende atferd har rett til å komme seg ut og ha tilgang til samfunnet og offentligheten. Også de delene uten skummatter.

Magleie kan være trygt forutsatt at personalet innehar har den tekniske kunnskapen og har trening i å bruke de riktige grepene. Også dette er sikkert riktig, men hva vet vi om opplæringen personalet får for eksempel der det er krav om høy personaldekning og stor utskifting? Det er ikke alltid all verden. Spørsmålet er om vi i det hele tatt skal ta risikoen på å bruke et slikt grep i en så opphetet situasjon som dette kan være; med høy puls og kjempende kropp?

Spørsmålet har vært, og er fortsatt, gjenstand for debatt i mange land. I denne utgaven av Rapport foreligger et utfyllende svar fra Kari Megrund, Bernt Barstad og Trude Stenhammer.

Les og bli klok! ...

Sølvi

